

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. София, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ в публично заседание на единадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Стойчо Попов

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20211100507286 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 – чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №7286/2021 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на И.А. М. ЕГН ***** и Б. ИЛ. М. ЕГН ***** от гр.София срещу решение №20281050 от 18.12.2020 г постановено по гр.д.№14583/2019 г на СРС , 46 състав ; в частта , с която е **признато за установено** спрямо въззивниците , че всеки от тях дължи на основание чл.422 ГПК във вр.чл.149 ЗЕ ,чл.79 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД на “Т.С.” ЕАД ЕИК **** , гр.София **по половината** от сумата от 549,63 лева цена на незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2014 г – м.01.2015 г за ап.№3 в гр.София , ул.***** ; и от сумата от 30,48 лева за дялово разпределение за периода м.05.2014 г – м.01.2015 г ; ведно със законната лихва върху посочените главници от 05.02.2018 г до окончателното им заплащане ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 20.02.2018 г по ч.гр.д. №8118/18 г на СРС , 43 състав . Решението на СРС се обжалва и в частта за разноските .

Въззивниците излагат доводи за неправилност на решението на СРС /в обжалваната част/ . СТЕ установява , че стойността на топлинната енергия е неправилно изчислена и същата не е доказана . Сумите за дялово разпределение не са доказани по основание и размер и въззивниците нямат писмен договор с третото лице – помагач на ищеца . Разноските за дяловото разпределение трябва да са за сметка на продавача по чл.186 ал.2 ЗЗД .

Въззиваемата страна не е подала писмен отговор на въззивната жалба .

Третото лице “ТАЕС-Н.И.” ООД гр.София не взема становище по въззивната жалба .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивниците на 11.01.2021 г и е обжалвано в срок на 25.01.2021 г /по пощата/ .

Налице е правен интерес на въззивниците за обжалване на решението на СРС в посочените части .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е **ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи** , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

Решението на СРС е правилно в обжалваната част .

Правилно СРС е приел , че ответниците дължат суми за топлинна енергия в посочения по-горе размер . СТЕ е констатирала , че на ответниците е начислена топлинна енергия в по-нисък размер /от действително дължимия/ , включително по отношение на БГВ /топла вода/. В останалата част вещото лице е посочило , че са спазени ЗЕ и Наредба №16-334 за топлоснабдяването .

Дължими са и сумите за дялово разпределение , като СТЕ е установила извършването му от третото лице и липса на възражение от страна на ЕС . Подписване на писмен договор не е необходимо , най-малко с всеки отделен собственик . Нормативно основание за заплащане на дяловото разпределение от ответниците са чл.139б ЗЕ и чл.61 ал.1 от Наредба №16-334 за топлоснабдяването , както и чл.22 ал.2 от ОУ /2014 г . При наличие на специална уредба чл.186 ал.2 ЗЗД не намира приложение . По размер сумите за дялово разпределение са доказани с приетата и неоспорена от страните ССЕ .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се потвърди в обжалваната част . Пред СГС разноси за юрисконсултски възнаграждения се дължат от въззивниците .

По изложените съображения , СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №20281050 от 18.12.2020 г постановено по гр.д.№14583/2019 г

на СРС , 46 състав ; в частта , с която е **признато за установено** спрямо И.А. М. ЕГН ***** и Б. ИЛ. М. ЕГН ***** от гр.София , че всеки от тях дължи на основание чл.422 ГПК във вр.чл.149 ЗЕ ,чл.79 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД на “Т.С.” ЕАД ЕИК **** , гр.София **по половината** от сумата от 549,63 лева цена на незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2014 г – м.01.2015 г за ап.№3 в гр.София , ул.***** ; и от сумата от 30,48 лева за дялово разпределение за периода м.05.2014 г – м.01.2015 г ; ведно със законната лихва върху посочените главници от 05.02.2018 г до окончателното им заплащане ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 20.02.2018 г по ч.гр.д. №8118/18 г на СРС , 43 състав ; както и в частта за разноските .

ОСЪЖДА всеки от И.А. М. ЕГН ***** и Б. ИЛ. М. ЕГН ***** от гр.София да заплати на “Т.С.” ЕАД ЕИК **** , гр.София по 100 лева разноски пред СГС .

Решението е постановено при участието на “ТАЕС-Н.И.” ООД гр.София като трето лице помагач на ищеца “Т.С.” ЕАД ЕИК **** гр.София .

Решението не подлежи на обжалване , поради материален интерес под 5000 лева по всеки от исковите / чл.280 ал.3 т.1 ГПК/ .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____